

இவர் ஒரு தமிழ் இயக்கம்

இன்று செப்டம்பர் 3-ம் நாள்; சீரிய சிங்கத்தமிழர் பேராசிரியர் இலக்குவனார் இறையெய்திய 25-வது நினைவாண்டு. 1909-ல் பிறந்து 1973-ல் மறைந்த மாமேதை இவர். இன்றிருந்தால் 90-வது ஆண்டு விழா நடந்திருக்கும். ஆனால் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் அதற்குரிய பேற்றினைப் பெற்றிருக்கவில்லை. அமரர் இலக்குவனார் அன்றும், இன்றும் என்றும் ஒரு தமிழ் இயக்கம். பெர்னார்ட்ஷா என்னும் பேரறிஞன் மறைந்த உடன் உலகம் கூறியது: "அவர் ஒரு தனி மனிதனல்ல-அவர் ஒரு இயக்கம்" என்று. தமிழகத்திலே இவருக்கு இணையாகப் பேராசிரியர் இலக்குவனாரைக் கூறமுடியும். ஆம். இவர் ஒரு மாபெரும் தமிழ் இயக்கம்.

என் வாழ்வில் மறக்கவொண்ணா ஆண்டுகள் 1944-1946. நான் நிருநெல்லை யம்பதியில் அமைந்த மதுரை திரவியம் தாயுமானவர் இந்து கல்லூரியில் 'இண்டர்மீடியட்' வகுப்பில் (பேரா. இலக்குவனார் மொழியில் 'கல்லூரி துவக்க வகுப்பு') படித்த காலம் தான் அவை. அன்று பேராசிரியர் சி. இலக்குவனார் அங்கு தமிழ்ப் பேராசிரியர். நான் பெற்ற பெரும்பேறு நான் அவர் மாணவன். அவருக்கு அணுக்க மாணவன். எனவே தான் அந்த இரண்டாண்டுகள் என் மனதிலே இன்றும் பசுமையாக இருக்கிறது.

இன்று யார் யாரோ 'புரட்சி' என்ற அடைமொழியுடன் வரு

கிறார்கள். ஆனால் உண்மையிலேயே ஒரு தமிழ்ப் புரட்சியை நடத்தியவர் பேராசிரியர் இலக்குவனார். கல்லூரி ஆசிரியர் கூட்டத்தில், கல்லூரி முதல்வர் ஆங்கிலத்தில் பேசமுற்பட்ட போது 150 பேராசிரியருள் தைரியமாக எழுந்து நின்று "என்னருமைத் தமிழ்நாட்டின் தாய்மொழி தமிழ் என்பதைக் கல்லூரி முதல்வர் அறிவாரா?" என்று கேட்டு புரட்சி செய்த பெருந்தகை முனைவர் இலக்குவனார்.

"சலுகை போனால் போட்டும்-என் அலுவல் போனால் போகட்டும் தலைமுறை ஒரு கோடி கண்ட-என் தமிழ் விடுதலை ஆகட்டும்" என்று பாவேந்தரின் அறைகூவலுக்கு இலக்கணமாக அமைந்தவர் அவர். புலவர் B.O.L., M.A., MDL, PHD பட்டங்கள் பெற்ற இம்மேதை அடக்கமே உருவானவர்.

பேராசிரியரின் துணிவு பெயர் பெற்றது. ஒரு முறை எங்கள் இலக்கிய மன்றத்தில் ஓர் அரசியல்வாதியை (கல்லூரி குழுவின தூண்) அழைத்துப் பேசச் சொன்னோம். நான் செயலர், தலைவர் தமிழ்த் துறைத்தலைவர் பேராசிரியர் இலக்குவனார். பேசிய அன்பர் பத்து வார்த்தைகளுள் ஐந்து ஆங்கில வார்த்தைகள் கலந்து மணிப்பிரவாள நடையில் பேசினார். பேரா. இலக்குவனாரால் பொறுக்க முடியவில்லை. தலைவர் முடிவுரையில் தமிழ்ச் சிங்கம் சீறியது. நடமாடும் தமிழ்ச் சங்கம் உறு

மியது. ஒரே தமிழ்க் கர்ஜனை தான். அவர் பேசினார்: "தமிழின் அழியாத நிலைக்கும், என்றும் சாகாத ஒரு தன்மைக்கும் இன்று நம் கல்லூரி நிர்வாகக் குழு உறுப்பினர் சொற்பொழிவு ஒரு சான்று. வரிக்குவரி அன்னார் தமிழைக் கொல்ல பல தடவை முயன்றும் தமிழ் சாகவில்லை. முன்னைவிடத் தெம்பாக நிற்கிறது!" என்றாரே பார்க்கலாம்? கூட்டம் பூராவும் நெளிந்தது. ஆனால் தமிழர் ஏறு, தலை தூக்கி நடந்து சென்றார். கூட்டம் முழுவதும் தாமாகவே (பேச்சாளர் உள்பட) எழுந்து நின்றது அன்று. பேராசிரியருக்குப் பிடித்தமான ஒரு பாடல் எனக்கு அப்போது நினைவுக்கு வந்தது. கலிங்கத்துப்பரணி செயங்கொண்டார் வரிகள்.

"அரவர், அரவர் என்று அஞ்சி ஓட, ஓட" 1965 மே முதல் நாள் நாட்டுப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் சிறைக்கு அனுப்பப்பட்ட தமிழ்ப் பேராசிரியர் அன்று இவர் ஒருவர்தான். இவருடன் பாதுகாப்புக்காக உள்ளே சென்றவர்கள் கலைஞர் மு. கருணாநிதி, காஷ்மீர் சிங்கம் ஷேக்

அப்துல்லா, ஆதித்தனார் மற்றும் எண்ணற்றோர்.

தமிழர் இங்கு ஆட்சி ஏற்ற போதிலும், உரிமைப் பெற்றுப் பல ஆண்டுகள் ஆனபோதிலும் நடைப்பைக் கண்டால், தமிழ்நாடு இருக்கும், தமிழர்கள் இருக்க மாட்டார்கள் என்ற அச்சம் தோன்றுகிறது. தொடக்கப்பள்ளி முதல் பல்கலைக்கழகம் வரை தமிழைத் தவிர்த்துப் படிக்கமுடியும் என்ற அவலநிலை என்று மாறும் என்று என்றென்றும் மருகினார், உருகினார் பேராசிரியர். இந்த ஏக்கம் என்றும் அழியாத ஒரு பாட்டாக உருவெடுத்தது.

இளமையில் நரை

"யாண்டு பலவின்றியும் நரையுளவாகுதல் யாங்காகியர் என வினவுதிராயின்? ஆண்ட நம்மக்கள், அடிமைகளாயினர் பூண்ட நம் பண்பு போலியதாகின்று நற்றமிழ் மறந்தனர், நானிலமதனில் பிறமொழிப் பற்றில் பெரியோராயினர். தமிழகத்துத் தெருவில் தமிழ்தான் இல்லை, ஊரும் பேரும் உயர்மொழிவழக்கும் அயல்மொழிதன்னில் அமைந்திடக் கண்டோம் தமிழைக் கற்றோர் தாழ்நிலை உறுவதால் தமிழைப் பயில தமிழரே (வந்திலர்) இப்படிப் பலவரிகள், இதய ரத்தம் தோய்ந்த வரிகள். 1962-ல் இவர் எழுதிய இந்தவரிகள் இன்றும் நமக்கு முழுதும் பொருந்தும்.

பேரா. இலக்குவனார் தொல் காப்பியத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தார். ஒப்பற்ற இந்நூலை 2-ம் உலகத்தமிழ் மாநாட்டின் சார்பில் ரோமாபுரியில் போப்பாண்டவருக்கு அண்ணா அளித்தார். தனியாக இப்புத்தகத்தில் அண்ணா ஆங்கிலத்தில் எழுதினார்கள்; "To His Holiness the Pope, with Regards, I present this book which is a Capsule of Tamil civilisation" என்று.

ஆம்! பேரா. இலக்குவனாரே ஒரு தமிழ்க் காலப் பெட்டகம் தான். வாழ்நாள் முழுவதும் போராட்டத்திலேயே கழித்த மாவீரர். அவரது சொற்களிலேயே பார்ப்போம். "என் வாழ்க்கையே தமிழ் நலம் நாடிய போர்க்களம். இளமையில் வறுமையோடு போர், சதியோடு போர், சமயத்தோடு போர், மூட நம்பிக்கையோடு போர், தமிழ் உரிமைக்காகப் போர், போர் போர் என்றும் ஓயாத போர்! தமிழுக்காவே வாழ்ந்து தமிழுக்காவே தன் இன்னுயிர் ஈந்த இந்த மாத்தமிழரை நாம் மறக்கமுடியுமா!

நெறியற்ற அரசியல் சூட்டையிலும் முறையற்ற சினிமாப் புயலிலும் சிக்கிச் சீரழிந்து கொண்டிருக்கும் இன்றைய தமிழ்நாட்டுக்கு அஞ்சா நெஞ்சன் தமிழ்ப் பெரும் புலவன் ஒப்பாருமிக்காருமற்ற பேராசிரியர் இலக்குவனார் நடத்திய மாபெரும் தமிழ் வேள்வி பற்றி ஞாபகப்படுத்த வேண்டியிருப்பதில் ஆச்சரியமொன்றுமில்லை. (இன்று இலக்குவனாரின் 25-ம் ஆண்டு நினைவு நாள்)

கி.வேங்கட சுப்பிரமணியன் புதுவை மத்தியப்பல்கலைக்கழக முன்னாள் துணைவேந்தர்